DE ONTMOETING

Begeleidende tekst bij de nieuwe CD van het koor van de monniken van Chevetogne onder leiding van Père Thomas Pott

Het feest van de Ontmoeting, dat door de Kerken van Oost en West gevierd wordt op 2 februari, gedenkt het Evangelieverhaal van de Opdracht van Christus in de Tempel. Zoals elke joodse eerstgeboren jongen werd Jezus op de veertigste dag na zijn geboorte door zijn ouders naar de Tempel van Jeruzalem gebracht om er – door het offeren van twee tortelduifjes – te worden toegewijd aan de Heer.

Het feest is echter niet simpelweg een verjaardag van deze rituele en wettelijke opdracht, maar viert een *Ontmoeting* die in zekere zin in de marge hiervan plaats vond, en die door de evangelist Lucas verhaald wordt (Luc. 2, 22-38). Vijf personen waren betrokken bij deze Ontmoeting: Christus, gedragen door zijn ouders, en Symeon en Anna. Aan Symeon was door God geopenbaard dat hij niet zou sterven voordat hij de Messias zou hebben gezien, Hij die God beloofd had te zenden ter vervulling van zijn Heilsplan onder de mensen; Anna was een hoogbejaarde profetes die dag en nacht in de Tempel verbleef om er God te dienen.

Het evangelie verhaalt hoe Symeon, die door de liturgische teksten de "gerechte grijsaard" genoemd wordt, Jezus in zijn armen ontving en hoe hij zich uitte in geïnspireerde en profetische verzen, zoals de profeten uit het Oude Testament op wie Gods Geest neerdaalde. Deze "Kantiek van Symeon", zo genoemd door de christelijke traditie ("Nu laat Gij, Heer, Uw dienaar gaan in vrede, naar Uw woord, want mijn ogen hebben Uw heil aanschouwd…"), vat de volle verwachting samen van zo veel mannen en vrouwen Gods uit het Oude Testament, die uitzagen naar de Ontmoeting met dit "Kind van de belofte" dat God zou zenden. Zijn geloofsbelijdenis, die aansluit bij de stem van de Herders en de Wijzen uit het Oosten, vertolkt namens deze oudtestamentische menigte de toewending en de instemming waarmee alle gelovigen van het Oude Testament in dit Kind de vervulling van de goddelijke belofte erkennen en in Hem de beloning voor hun geloof ontvangen: Gods Vrede en Rust.

Symeon bevindt zich op deze wijze aan het andere einde van de geschiedenis die, vertrekkend bij Abraham via Koning David en alle profeten, bij Jezus uitkomt. Want God sloot een eeuwig verbond met Abraham en beloofde hem dat hij een nageslacht zou hebben met wie dit verbond zou worden vervuld. De geschiedenis van deze afstamming is er één van *Ontmoetingen* tussen God en de mens, waarbij God talrijke keren zijn belofte hernieuwde aan ieder die in Hem gelooft zoals Abraham. De Tempel van Jeruzalem, replica van de 'Tent van de Ontmoeting' in de woestijn, was de bevoorrechte en gewijde plaats van dergelijke ontmoetingen. Eén oudtestamentische ontmoeting is op bijzondere wijze betekenisvol voor dit feest, namelijk tussen Abraham en Melchisedech. Melchisedech was "Koning van Shalem", dat wil zeggen "van de Vrede", en "Priester van de Allerhoogste God". Als personificatie van de Vrede en voorafbeelding van Christus – de Gezondene van God – offerde hij aan Abraham brood en wijn, afbeelding van het eucharistisch lichaam en bloed van Jezus Christus en zegende hem in naam van God. Op het moment waarop de belofte volbracht wordt ontvangt Symeon – gelijk Abraham – Christus in zijn armen en zegent Hem en zijn ouders als antwoord op de zegen van God.

Het feest baadt in een atmosfeer van mysterie en vrede. Het is zowel de afsluiting van de Kersttijd (in die zin is het een 'Mariafeest': het gedenkt en viert een aspect van het mysterie van de Incarnatie) als de overgang naar de tijd van de Vasten en de Passie. Men zou kunnen zeggen dat de twee cycli elkaar 'ontmoeten'. Déze Ontmoeting wordt gepersonifieerd op

geheimnisvolle wijze – maar des te meer geïncarneerd – in Maria, de Moeder van Jezus. Aan haar zei Symeon: “een zwaard zal uw hart doorboren”. Het hart, zetel van het geheugen, is de uitverkoren plaats waar elke mens geroepen is de Ontmoeting tussen zijn eigen mysterie en dat van God te ontdekken en te vieren.

Op deze CD staan voornamelijk opnamen van grote delen van de vigilie van het feest, bestaande uit de eerste vespers en de metten. De CD eindigt met drie hymnes aan Maria, de Moeder van God, corresponderend met drie plechtige momenten van elke liturgische dag: het *Magnificat* of de Kantiek van de Moeder Gods, gezongen tijdens de metten; ‘Het is waarlijk passend u te prijzen’, gezongen tijdens het eucharistisch hooggebed; het laatste gezang van de completen, ‘Onder uw barmhartigheid vluchten wij’. Op het einde van de dag draagt dit gezang de zorgen die leven in ieders hart op aan de bescherming en de barmhartigheid van de Moeder Gods. Deze hymne wordt voorafgegaan door de litanie die het liturgisch gebed van elke dag afsluit. Wij hopen dat deze hymnen eenieder die daarnaar verlangt mogen helpen om het leven van elke dag te verlichten in een drievoudige Ontmoeting in het mysterie van Christus, door te steunen op het liturgisch ritme van de Kerk en van ons klooster.

Père Thomas Pott